

الله
محمد بن عبد الله

سازمان انتقال خون ایران

مرکز تحقیقات

بسم الله الرحمن الرحيم

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

هماتولوژی آزمایشگاهی و بانک خون

عنوان:

جداسازی، کلونینگ و بیان فاکتور VII نو ترکیب انسانی در رده سلولی CHO

Isolation, cloning and Expression of Recombinant human factor VII in CHO Cell
Line

استاد راهنما:

دکتر مهریار حبیبی رودکنار

استاد مشاور:

دکتر ناصر امیری زاده

نگارنده:

ناصر شاگردی اسماعیلی

شهریور ۱۳۸۷

۱۳۸۷ / ۹ / ۲۳

۱۵۳۴۶۱

تقدیم به همسر فداکار و مهربانم

تشکر و قدردانی:

خداوند متعال را شاکریم که یکبار دیگر توفیق انجام کوششی مفید را در جهت اعتلای دانش و پیشرفت علم به ما داد.

در این راه پر پیچ و خم انسانهای خالص و بی آرایش بسیاری با فداکاری و بدون چشم داشت فانوس راه این حقیر شدند و با راهنمایی های روشنگر خود شکیبائی و امید را آموختند.

در اینجا جا دارد از همه این عزیزان تشکر و قدر دانی نمایم و امیدوارم خداوند منان برای ایشان طول عمر با عزت عطا نماید.

معاونت آموزشی پژوهشی محترم جناب آقای دکتر قره باغیان

استاد بسیار عزیز و گرامی ام جناب آقای دکتر حبیبی

استاد محترم جناب آقای دکتر امیری زاده

پرسنل محترم مرکز تحقیقات سازمان انتقال خون ایران

سرکار خانم حلییان

سرکار خانم داننده

همکاران محترم کتابخانه: سرکار خانمها دهقان و مختاری

فهرست مطالب

۵	چکیده پژوهش
۶	۱- دلایل انتخاب موضوع
۶	۱-۱ هموفیلی
۸	۱-۲ تاریخچه بیماری
۱۰	۱-۳ پاتوژنز
۱۲	۱-۴ درمان و محدودیتهای آن
۱۴	۲- بیان مسئله
۱۴	۲-۱ فاکتورهای انعقادی
۲۱	۲-۲ فیزیولوژی روند آبشار انعقادی
۲۲	۲-۲-۱ نقش سلولهای اندوتلیال در دستگاه انعقاد خون
۲۲	۲-۲-۲ نقش پلاکتها در روند انعقاد
۲۳	۲-۳ روند آبشار انعقاد در مسیر درونی
۲۶	۲-۴ روند آبشار انعقاد در مسیر بیرونی
۳۱	۳- بازنگری اطلاعات و منابع موجود
۳۱	۳-۱ کلونینگ (همسانه سازی)
۳۴	۳-۱-۱ حامل های کلونینگ
۳۵	۳-۲ بیان
۳۶	۳-۳ نو ترکیبی
۳۷	۳-۴ فاکتور VII نو ترکیب فعال
۳۹	۳-۵ رده سلولی CHO
۳۹	۴- بررسی مطالعات قبلی
۴۲	۵- اهداف کلی و اختصاصی
۴۲	۵-۱ هدف کلی
۴۲	۵-۲ هدف اختصاصی
۴۲	۶- نوع مطالعه
۴۲	۷- نحوه اجرای تحقیق
۴۳	۷-۱ لیست مواد مورد نیاز
۴۴	۷-۲ لیست تجهیزات مورد نیاز
۴۶	۸- روش و مراحل انجام پژوهش
۴۶	۸-۱ کشت رده سلولی HepG2
۴۶	۸-۱-۱ محیط کشت RPMI-1640
۴۷	۸-۱-۲ مواد لازم جهت تهیه محیط کشت مناسب فریز سلولهای HepG2
۴۸	۸-۱-۳ روش دفریز کردن سلول

۴۸	۸-۱-۴ کشت سلول
۴۹	۸-۲ استخراج RNA از سلولها
۵۰	۸-۲-۱ مواد لازم جهت استخراج RNA
۵۱	۸-۲-۲ تعیین غلظت RNA استخراج شده با روش اسپکتروفتومتری
۵۲	۸-۲-۳ بررسی کیفیت RNA استخراج شده با استفاده از ژل ۱ درصد آگاروز
۵۳	۸-۳ ساخت cDNA از روی RNA استخراج شده
۵۴	۸-۴ تکثیر ژن فاکتور VII از روی cDNA ساخته شده با استفاده از پرایمرهای اختصاصی
۵۴	۸-۴-۱ مواد لازم جهت PCR
۵۶	۸-۴-۲ مخلوط واکنش PCR
۵۶	۸-۴-۳ آغازگرها(پرایمرها)
۵۶	۸-۴-۴ طراحی پرایمرهای ژن فاکتور VII
۵۷	۸-۴-۵ الکتروفورز محصول PCR بر روی ژل آگاروز
۵۸	۸-۵ کلونینگ ژن FVII
۵۸	۸-۵-۱ انتخاب وکتور مناسب
۵۹	۸-۵-۲ برش (هضم) آنزیمی (Digestion)
۶۰	۸-۵-۳ اتصال آنزیمی (Ligation)
۶۰	۸-۵-۴ آماده سازی سلولهای صلاحیت دار <i>E.coli</i>
۶۱	۸-۵-۵ ترانسفورماسیون سلولهای صلاحیت دار
۶۲	۸-۶ غربالگری کلونها
۶۲	۸-۶-۱ غربالگری کلونها با استفاده از PCR
۶۲	۸-۶-۲ غربالگری با استفاده از هضم آنزیمی
۶۳	۸-۶-۲-۱ استخراج DNA پلاسمیدی
۶۴	۸-۶-۳ تعیین توالی DNA
۶۴	۸-۷ برش پلاسمید با آنزیم <i>PvuI</i>
۶۵	۸-۸ ترانسفکشن
۶۵	۸-۸-۱ تعیین دوز کشنده گی جنتیسین
۶۶	۸-۸-۲ ترانسفکت وکتور یوکاریوتی حاوی ژن FVII در رده سلولی CHO
۶۹	۸-۹ بررسی بیان FVII در سطح ژن
۶۹	۸-۱۰ بررسی بیان FVII در سطح پروتئین
۶۹	۸-۱۰-۱ استفاده از تکنیک الایزا
۷۱	۸-۱۰-۲ جداسازی و شمارش سلولها جهت تهیه تک کلون
۷۳	۸-۱۰-۳ استفاده از تکنیک ایمونو پرسپیتاسیون برای جداسازی FVII موجود در محیط کشت
۷۴	۸-۱۰-۴ پلی آکرلامید ژل الکتروفورز SDS-PAGE
۷۵	۸-۱۰-۵ وسترن بلات (Western-blot)
۷۶	۸-۱۰-۶ بررسی فعالیت بیولوژیکی فاکتور VII نو ترکیب
۷۷	۸-۱۰-۷ تست PT
۷۸	۹- تفسیر نتایج
۷۹	۹-۱ سنتز cDNA از RNA استخراج شده رده سلولی HepG2 و

	جداسازی ژن فاکتور VII با استفاده از RT-PCR
۸۰	۹-۲ کلونینگ ژن FVII
۸۰	۹-۲-۱ هضم آنزیمی و کتور و قطعه ژنی FVII
۸۰	۹-۲-۲ ترانسفورماسیون
۸۰	۹-۲-۳ غربالگری کلونها
۸۰	۹-۲-۳-۱ جداسازی کلونها با استفاده از PCR
۸۲	۹-۲-۳-۲ جداسازی کلونها با استفاده از هضم آنزیمی
۸۳	۹-۲-۳-۳ تایید توالی کلون شده کلونها با استفاده از توالی یابی سکانس
۸۴	۹-۳ تعیین دوز غلظت جنتیسین
۸۴	۹-۴ بهینه سازی شرایط ترانسفکشن
۸۴	۹-۵ بررسی بیان FVII در سطح ژن
۸۴	۹-۵-۱ استخراج RNA از سلولهای CHO حاوی ژن FVII نوترکیب
۸۶	۹-۵-۲ سنتز cDNA و بررسی بیان ژن فاکتور VII نوترکیب با استفاده از RT-PCR
۸۷	۹-۶ بررسی بیان FVII در سطح پروتئین
۸۷	۹-۶-۱ بررسی بیان فاکتور VII نوترکیب موجود در محیط کشت رده سلولی CHO با استفاده از الیزا
۸۹	۹-۶-۲ بررسی بیان فاکتور VII نوترکیب موجود در محیط کشت رده سلولی CHO با استفاده از SDS-PAGE
۹۰	۹-۶-۳ بررسی بیان فاکتور VII نوترکیب موجود در محیط کشت رده سلولی CHO با استفاده از Western-blot
۹۱	۹-۷ بررسی فعالیت بیولوژیکی فاکتور VII نوترکیب با استفاده از تست PT
۹۲	۱۰- بحث
۱۱۰	۱۱- پیشنهادات
۱۱۱	۱۲- پیوست
۱۱۷	۱۳- منابع

چکیده فارسی

بیماری هموفیلی یکی از شایعترین بیماریهای انعقادی ژنتیکی و وابسته به جنس بوده که احتمال وقوع آن در مردان بیش از زنان است. یکی از چالشهای عمده در درمان بیماران هموفیلی نیاز به فاکتور VIII و IX پلاسمائی و یا نو ترکیب در دوز بالا می باشد. البته این مشکل در ۲۵ درصد از بیماران که بطور طبیعی دارای آنتی بادی بر علیه فاکتور از دست رفته هستند، چند برابر می شود و تزریق فاکتورهای جایگزین تنها در صورتی قابل استفاده است که تیتراژ آنتی بادی در خون این افراد پائین باشد. علاوه بر این، تهیه فاکتورهای فوق از پلازما در مقیاس بالا با توجه به میزان اندک آنها در خون، هزینه تولید آن را سنگین و خطر انتقال بیماری های خونی را نیز بدلیل مشکلات موجود در ویروس زدائی از آنها افزایش می دهد. بنابراین تولید فاکتور VII به روش نو ترکیبی می تواند با توجه به نقش این فاکتور در مسیر خارجی انعقاد، روش مناسب و ایمن برای حل مشکلات موجود در درمان هموفیلی باشد.

کلونینگ و بیان این فاکتور نو ترکیب در رده سلولی CHO به دلیل سرعت و بازدهی (Yield) بسیار بالا در تولید پروتئین نو ترکیب، هدف اساسی این تحقیق می باشد.

برای این منظور ابتدا cDNA فاکتور VII از کشت رده سلولی HepG2 و با کمک پرایمرهای اختصاصی جداسازی شد. ژن مذکور و به موازات آن وکتور pcDNA توسط آنزیمهای محدود الاثر *NotI* و *EcoRI* در محل های اثر اختصاصی برش داده شد و وکتور نو ترکیب پس از ترانسفورم به *E. Coli* برای کلونیهای نو ترکیب غربالگری شد. در مرحله بعد پس از استخراج پلاسمید نو ترکیب و خطی کرن آن توسط آنزیم *PvuI*، پلاسمید مذکور برای ترانسفکت به رده سلولی CHO آماده شد.

وکتور نو ترکیب به میزبان یوکاریوتی ترانسفکت و پروتئین نو ترکیب پس از غربالگریهای لازم آنالیز گردید.

نتایج بررسی، بیان ژن فاکتور VII نو ترکیب در سطح ژن و پروتئین را با استفاده از RT-PCR، الایزا و وسترن بلات تأیید نمود. همچنین تأیید فعالیت بیولوژیکی فاکتور VII نو ترکیب توسط تست PT و ایجاد لخته در پلاسماهای فاقد فاکتور VII صورت گرفت.

کلمات کلیدی: هموفیلی، فاکتور VII، CHO، کلونینگ، وسترن بلات

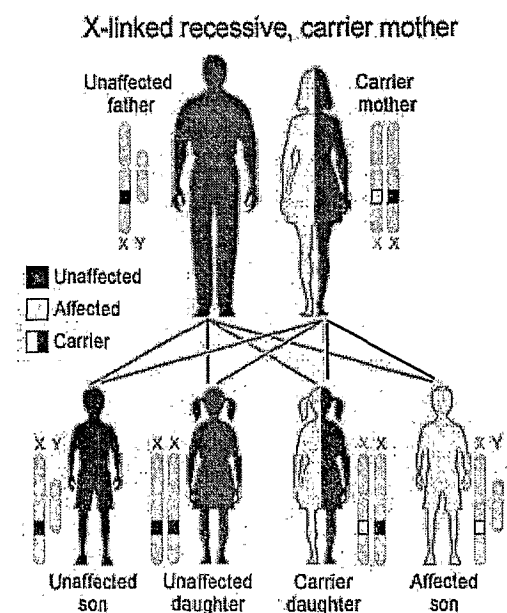
۱- دلایل انتخاب موضوع

۱-۱ هموفیلی

هموفیلی یک بیماری ارثی و وابسته به جنس مغلوب است که باعث کند شدن فرآیند انعقاد خون می گردد. در این شرایط جراحی، عمل جراحی و پاکشیدن دندان اغلب خونریزی های طولانی مدت را به دنبال خواهد داشت. وجود خون درادرار، خون ریزی بینی بدون دلیل و خونمردگی های متعدد پوستی از علائم این بیماری هستند. بیماری را میتوان با توجه به غلظت فاکتورهای منعقدکننده خون در اشکال حاد، متعادل و خفیف دسته بندی کرد. این رده بندی بر مبنای میزان فعالیت فاکتورهای انعقادی نسبت به حالت طبیعی صورت می گیرد. در موارد حاد بیماری در اثر استرسهای روانی و یا حتی بدون وقوع هرگونه جراحی یا زخم (خونریزی خودبخودی) خونریزیهای شدیدی روی می دهد. این خونریزی ها می تواند عوارض جدی بر روی مغز، ماهیچه، مفاصل و سایر اندامهای درونی بدن داشته باشد. اشکال خفیف تر هموفیلی شامل خونریزی های خودبخودی نبوده و علائم بیماری تنها زمانی بروز خواهد کرد که فرد دچار خونریزی غیرعادی طی یک عمل جراحی و یا سانحه شده باشد [۱].

دونوع عمده این بیماری هموفیلی A (نوع کلاسیک) و هموفیلی B (بیماری کریسمس) هستند. اگرچه دونوع مذکور علائم و نشانه های مشابه دارند ولی از موتاسیون دردو ژن مختلف (F8 و F9) ناشی می شوند. بیمارانی با شکل غیرمعمول از هموفیلی B که به عنوان هموفیلی B¹ لیدن¹ شناخته می شود، خونریزی های مکرر را دردوران کودکی تجربه می کنند اما مشکلات کمتری دردوران بلوغ خواهند داشت. شکل دیگری از بیماری، هموفیلی اکتسابی² نام دارد که ازوراثت موتاسیونهای ژنی ناشی نمی شود. این شکل نادر باخونریزی های غیرطبیعی زیرپوستی، ماهیچه وهریافت نرم دیگر ترسیم و عموماً دردوران بلوغ آغاز می گردد[۴-۲].

دونوع رایج هموفیلی درمردها بسیار بیشتر اززنها مشاهده می شود. هموفیلی A نوع رایج تر بیماری بوده بطوریکه ازهر ۴۰۰۰ نوزاد مذکر متولدشده دردنیا یک نفر به آن مبتلا است. این درحالی است که نوع B آن یک درهر ۲۰۰۰۰ تولد نوزاد مذکر درسطح جهان می باشد. بیماری همه نژادها راگرفتارکرده و تفاوتی ازاین لحاظ دیده نشده است. (منبع www.hemophilia.org)

هموفیلی به صورت پیوسته به X مغلوب به ارث می رسد، یک چنین عارضه ای درصورتی پیوسته به X خوانده می شود که ژن جهش یافته عامل بیماری برروی کروموزوم X (یکی ازدونوع کروموزوم جنسی درانسان) واقع شده باشد. درافرادمذکرکه تنها یک کروموزوم جنسی X دارند یک نسخه تغییریافته از ژن

¹ Leyden

² Acquired hemophilia

کافیست تا علائم بیماری را از خود بروز دهند. این در حالی است که در افراد مؤنث با دوکروموزوم X، موتاسیون باید در هر دو کپی از ژن عامل بیماری رخ داده تا بیماری مشاهده گردد. در نتیجه مردان با فراوانی بیشتری نسبت به زنان به بیماریهای پیوسته به X مغلوب دچار می شوند. یکی از مشخصه های بارز وراثت پیوسته به X عدم توانایی پدر در انتقال صفت بیماریزا به فرزندان مذکر خود است (شکل ۱-۱). در وراثت پیوسته به X مغلوب فرد مؤنث با یک نسخه تغییر یافته از ژن، حامل^۳ نامیده می شود و می تواند کپی جهش یافته ژن را به فرزندان خود انتقال دهد بدون اینکه خود بیماری را تجربه نماید. در ۱۰٪ از موارد، زنان حامل آلل جهش یافته از ژن F8 یا F9 به طور خفیف علائم هموفیلی را در مواقع خونریزی نشان می دهند (فرضیه لیون^۴) [۵-۶].

۲-۱ تاریخچه

از تلمود^۵ (کتاب مقدس یهودیان) به عنوان قدیمی ترین منبع موجود در مورد هموفیلی یاد می شود. در آن تذکر داده شده است که ضروری نیست پسران فریضة دینی خود را اداء کنند در صورتی که در گذشته دوبرادر آنها بواسطه این رسم فوت کرده باشند. در سال ۱۰۰۰ میلادی یک پزشک عرب، ابوالقاسم الزهراوی^۶، در کتاب خود با عنوان التصریف به جزئیات بیشتری از هموفیلی اشاره کرده است. در کتاب مذکور از یک خانواده آندولوسی یاد شده که مردان در آن بر اثر خونریزی مداوم حتی ناشی از یک زخم کوچک می مردند.

³ Carrier

⁴ Lyon hypothesis (M. Lyon 1962)

⁵ Talmud

⁶ also known in the west as Abulcasis

در ۱۸۰۳ میلادی دکتر جان کانراد اوتو^۷ فیزیکیان اهل فیلادلفیا توصیفی درباره «ویژگی منحصر بفرد خونریزی در برخی خانواده ها» نوشته است. او تشخیص داد که این بیماری ارثی بوده مردان و بندرت زنان را مبتلا می سازد. همچنین توانست بیماری راتا والد مؤنثی در سال ۱۷۲۰ میلادی، ردیابی نماید. اولین کاربرد واژه «هموفیلی» به شرح این بیماری که توسط هوف^۸ در دانشگاه زوریخ (۱۸۲۸م) نوشته شده است، بازمی گردد. در سال ۱۹۳۷م دویزشک از دانشگاه هاروارد به نامهای پاتک و تایلور^۹ گلوبولین آنتی هموفیلیک را کشف کردند. پاولوسکی^{۱۰} پزشک اهل بوینوس آیرس با انجام یک تست آزمایشگاهی توانست دو بیماری هموفیلی A و B را از یکدیگر تفکیک نماید. آزمایش فوق با ترکیب کردن خون یک فرد مبتلا به هموفیلی با خون بیمار دیگر منجر به کشف این واقعیت گشت که بیشتر از یک فرم برای این بیماری وجود دارد.

در اواسط قرن ۱۹ شیوع هموفیلی بین خانواده های سلطنتی اروپا باعث شده بود تا برخی مواقع از آن به عنوان بیماری سلطنتی یاد شود. ملکه ویکتوریا اولین حامل شناخته شده، با انتقال این موتاسیون به دو دخترش آلیس و بتریس^{۱۱} و همچنین پسرش لئوپولد^{۱۲} سبب شد تا چندین خانواده سلطنتی دیگر در اروپا (اسپانیا، اطریش و روسیه) نیز به این بیماری مبتلا گردند [۹-۷].

7 John Conrad Otto

8 Hopff (The History of hemophilia. Retrieved on 2007-06-27)

9 Patek & Taylor

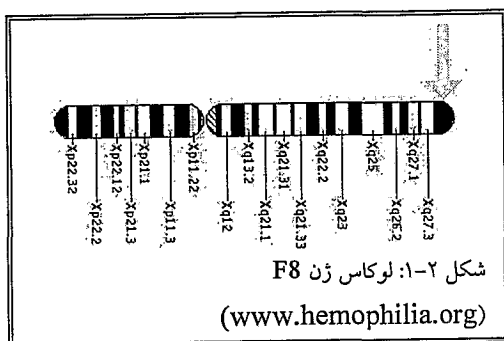
10 Pavlosky

11 Alice & Beatrice

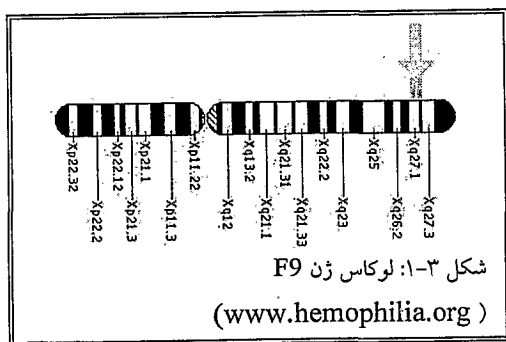
12 Leopold

۳-۱ پاتوژنز

سیستم انعقادی از طریق تعادل ظریفی بین تشکیل شدن و مهارلخته، تمامیت گردش خون را حفظ می کند. پروتازها و کوفاکتورهای پروتئینی تشکیل دهنده آبشارانعقادی به صورت پیش ماده های غیرفعال در جریان خون حضور دارند و درمحل آسیب بایستی تحریک شده تا لخته فیبرینی را تشکیل دهند. زمان و کیفیت تشکیل شدن یک لخته به فعال شدن تصاعدی یا تقویت آبشار پروتازی نیاز دارد. عوامل انعقادی IX و VIII هر دو کلید این تقویت بوده و عامل انعقادی X را فعال می کنند. فاکتور IX بعنوان یک پروتاز و فاکتور VIII بعنوان یک کوفاکتور عمل کرده و کمبود یا نقص هر یک از عوامل مذکور منجر به بروز انواع هموفیلی می گردد [۱۰-۱۱].

هموفیلی های A و B بترتیب بواسطه جهش هایی در ژنهای F8 و F9 بوجود می آیند. ژن F8 دستورالعمل ساخت پروتئینی را به همراه دارد که فاکتورانعقادی VIII نامیده می شود. فاکتور مذکور به طور عمده توسط

سلولهای اندوتلیوم سنتز و همراه با جریان خون به شکل غیرفعال و در اتصال با مولکول دیگری به نام فاکتور فون-ویلبراند^{۱۳} (vWF) در گردش است. در پاسخ به هر جراحی که باعث بروز صدمه به رگهای خونی گردد، فاکتور VIII فعال و از کمپلکس فوق جدا می شود.

¹³ von Willebrand Factor

پروتئین فعال (FVIIIa) با فاکتور دیگری به نام IX، میانکنش داده و زنجیره ای از واکنشهای آبشاری که در نهایت منجر به تشکیل لخته می شود، آغاز می گردد. موقعیت این ژن بر روی کروموزوم Xq28 و دقیقاً از جفت باز 153,717,259 تا 153,904,191 می باشد (شکل ۲-۱) [۱۰].

ژن F9 دستورالعمل ساخت فاکتور انعقادی IX را داشته که یک آنزیم محصول کبد می باشد. این پروتئین نیز به صورت غیر فعال در خون جریان دارد و در پاسخ به آسیب دیدگی رگها توسط فاکتور دیگری به نام XI فعال می گردد. فاکتور فعال (IXa) در میانکنش با فاکتور VIII و سایر فاکتورهای انعقادی مقدمات شروع آبشار انعقادی را فراهم می سازند. این ژن بر روی بازوی بزرگ کروموزوم X بین موقعیتهای 27.1 و 27.2 و در بررسی دقیق تر بین جفت بازهای 138,440,560 تا 138,473,282 واقع شده است (شکل ۳-۱).

جهش های F8 باعث کمبود یا نقص عملکرد فاکتور VIII انعقادی و جهش های F9 باعث کمبود یا نقص عملکرد فاکتور IX انعقادی می شوند. برخی جهش ها بکلی فعالیت این فاکتورها را از بین برده و در موارد حاد بیماری دیده می شوند، در مقابل برخی باعث کاهش فعالیت آنها شده و عاملی برای بروز خفیف بیماری شناخته می شوند.

جهش های F8 شامل حذفها،^{۱۴} وازگونی ها و جهش های نقطه ای هستند. شایعترین آنها وازگونی حذف کننده انتهای کربوکسیل فاکتور VIII بوده که به تنهایی مسئول ۲۵ درصد کل موارد هموفیلی A و ۴۰ تا ۵۰ درصد انواع دیگر هموفیلی های شدید است. این وازگونی از نوترکیبی درون کروموزومی بین توالی واقع در اینترون ۲۲ ژن F8 و توالی هم تالی تلومریک آن ناشی می شود.

¹⁴ Insertion

جهش های متفاوت زیادی از F9 در بیماران مبتلا به هموفیلی B وجود دارد اما برخلاف نوع A، در مورد هموفیلی B جهش شایعی تشخیص داده نشده است. بروز برخی جهش ها در مجاورت ۵' ژن مذکور منجر به تولید شکل نادری از هموفیلی به نام لیدن می گردد. بیماران در بدو تولد از کمبود فاکتور IXa رنج می برند اما تغییرات هورمونی در سن بلوغ بتدریج باعث افزایش سطح این فاکتور شده در نتیجه بالغین مبتلا به هموفیلی B لیدن بندرت پدیده خونریزی غیر طبیعی را تجربه می کنند.

چند موتاسیون نقطه ای در ژن F9 شناخته شده است که منجر به حساسیت غیر طبیعی به دارویی بنام وارفارین^{۱۵} میگردد. این داروی ضد انعقاد برای جلوگیری از تشکیل لخته های خونی غیر معمول مورد استفاده قرار می گیرد. هر چند افراد حامل این جهش ها مبتلا به هموفیلی B نیستند اما چنانچه تحت درمان با وارفارین قرار گیرند مشکلات مشابهی را در لخته شدن خون بروز خواهند داد. بدین ترتیب که دارو باعث کاهش سطح فاکتور IX به کمتر از حد معمول در خون شده، می تواند مانع از انعقاد طبیعی و در نتیجه خونریزی های شدید گردد [۱۶-۱۲].

۴-۱ درمان و محدودیتهای آن

اگرچه اکنون ژن درمانی^{۱۶} بسیار نویدبخش است ولی در حال حاضر بجز پیوند کبد هیچ درمان قطعی برای هموفیلی A و B وجود ندارد. امروزه مراقبت معمول تزریق وریدی فاکتورهای مربوطه است. جایگزینی فاکتور معیوب میتواند با جداسازی فاکتور سالم از سرم خون، به صورت نو ترکیب و یا ترکیبی از هر دو انجام پذیرد. در ۲۵٪ از بیماران هموفیل A توسط سیستم دفاعی بدن آنتی بادی بر علیه فاکتور تزریق شده ترشح می گردد که در این موارد با دوز فاکتور جایگزین شده افزایش می یابد و یا از

¹⁵ Warfarin

¹⁶ Gene therapy

پروتئینهای همولوگ غیرانسانی مثلاً فاکتور VIII خوک استفاده می شود. چنانچه بیمار بدلیل بازدارنده های موجود در خون نسبت به درمان با جایگزینی فاکتور معیوب مقاومت نشان دهد در این صورت میتوان از فاکتور VII انسانی نو ترکیب به طور مقطعی برای درمان بیماری بهره برد. درمان با جایگزینی فاکتور مربوطه طول عمر بیمار را از ۱/۴ سال در اوایل قرن بیستم تا حدود ۶۵ سالگی در حال حاضر افزایش داده است [۱۹-۲۱].

در اوایل ۲۰۰۸م اداره غذا و دارو ایالات متحده فاکتور آنتی هموفیلیک Xyntha را تأیید کرد که یک پروتئین مهندسی شده از ژنوم سلولهای CHO¹⁷ است. از سال ۱۹۹۳ فاکتورهای نو ترکیب (عموماً با استفاده از کشت سلول های CHO علیرغم تولید اندک) در دسترس بوده و به طور گسترده در کشورهای ثروتمند مورد استفاده قرار می گیرند. اگرچه فاکتورهای انعقادی نو ترکیب خلوص و ایمنی بالایی را به همراه دارند اما تولید آنها در غلظت های بالا بسیار پرهزینه است.

به بیماران هموفیل توصیه می گردد تا با انجام تمرین های روزانه، مفاصل بخصوص آرنج، زانو و مچ پا را تقویت سازند. ورزش از جمله عواملی است که سبب افزایش انعطاف پذیری، خاصیت کشسانی و توان ماهیچه ها شده و کارآیی آنها را در محافظت از مفاصل در مقابل صدمات ناشی از خونریزی بالا می برد.

همچنین برخی تحقیقات دانشمندان نشان می دهد هیپنوتیزم¹⁸ بر کاهش دفعات خونریزی و شدت آن در نوع حاد بیماری مؤثر بوده و از مراحل درمان به کرات می کاهد. گیاهانی که در تقویت دیواره رگهای

¹⁷ Chinese Hamster Ovary (CHO)

¹⁸ Hypnosis

خونی نقش دارند نیز ممکن است برای بیماران هموفیل مفید باشند. از این دسته میتوان عصاره دانه

انگور، گزنه، فندق و بومادران^{۱۹} را نام برد. (منبع www.hemophilia.org)

با این وجود محققان در تلاشند تا با گسترش روشهایی برای تصحیح ژنهای معیوب بر بیماری غلبه نمایند.

گرچه هنوز ژن درمانی به مرحله ای که برای درمان هموفیلی پذیرفته شده باشد، نرسیده است اما

همچنان دانشمندان علم ژنتیک به نتایج تحقیقات کلینیکی خود امیدوارند [۲۳-۱۷].

۲- بیان مسئله

۲-۱ فاکتورهای انعقادی

فاکتورهای انعقادی عموماً با اعداد یونانی مشخص و به صورت زیموژن های غیرفعال با جریان خون

در گردش هستند. اشکال فعال شده آنها با زیرنویس a نشان داده می شود و اغلب آنزیمهایی از دسته

سرین پروتئازها می باشند. اما در این میان استثنایی نیز وجود دارد، به عنوان مثال فاکتور VII و VIII

گلیکوپروتئین بوده و فاکتور XIII یک ترنس گلوتامیناز است. سرین پروتئازها با شکستن سایر پروتئینها

در جایگاه های ویژه نقش خود را ایفاء می نمایند. در میان فاکتورهای انعقادی فعال خون، فاکتور VIIa

بیشترین غلظت را در خون به خود اختصاص داده است. استفاده از اعداد یونانی بجای نام کاشفان آنها و یا

اسامی سیستماتیک، در طی کنفرانس های سالیانه متخصصین هموستاز^{۲۰} (شروع از ۱۹۵۵م) پذیرفته و

در سال ۱۹۶۲ اکثریت آراء برای نامگذاری فاکتورهای I الی XII کسب شد. این کمیته اکنون به کمیته

بین المللی ترومبوزیس و هموستازیس^{۲۱} (ICTH) تغییر نام یافته است [۲۵-۲۴].

19 Yarrow

20 Hemostasis Experts

21 International Committee on Thrombosis and Hemostasis

جدول ۱-۲ فهرستی از فاکتورهای آبشار انعقاد را ارائه می نماید و برخی از مهمترین فاکتورهای دخیل

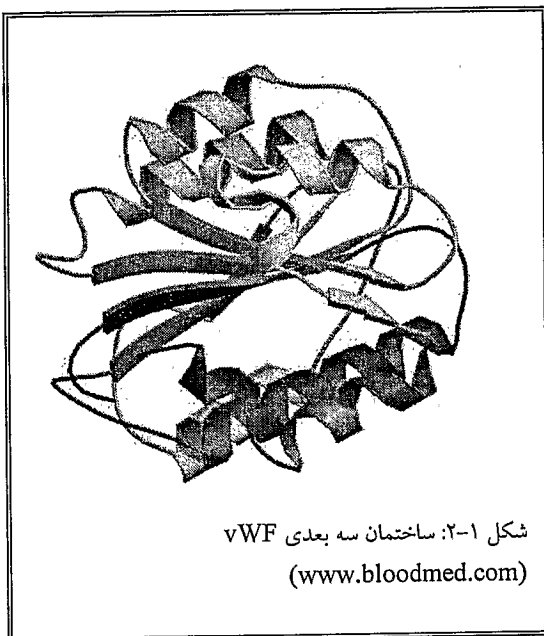
در بروز هموفیلی و درمان آن نیز در ادامه بررسی می گردد.

جدول ۱-۲ پروتئینهای دخیل در سیستم انعقاد و هموستاز [۲۱].

Number and/or name	Function
I (fibrinogen)	Forms clot (fibrin)
II (prothrombin)	Its active form (IIa) activates I, V, VIII, XI, XIII, protein C, platelets
Tissue factor	Co-factor of VIIa (formerly known as factor III)
Calcium	Required for coagulation factors to bind to phospholipid (formerly known as factor IV)
V (proaccelerin, labile factor)	Co-factor of X with which it forms the prothrombinase complex
VI	<i>Unassigned</i> – old name of Factor Va
VII (stable factor)	Activates IX, X
VIII (antihemophilic factor)	Co-factor of IX with which it forms the tenase complex
IX (Christmas factor)	Activates X: forms tenase complex with factor VIII
X (Stuart-Prower factor)	Activates II: forms prothrombinase complex with factor V
XI (plasma thromboplastin antecedent)	Activates IX
XII (Hageman factor)	Activates factor XI and prekallikrein
XIII (fibrin-stabilizing factor)	Crosslinks fibrin
von Willebrand factor	Binds to VIII, mediates platelet adhesion
prekallikrein	Activates XII and prekallikrein; cleaves HMWK
high-molecular weight kininogen (HMWK)	Supports reciprocal activation of XII, XI, and prekallikrein
fibronectin	Mediates cell adhesion
antithrombin III	Inhibits IIa, Xa, and other proteases;
heparin cofactor II	Inhibits IIa, cofactor for heparin and dermatan sulfate ("minor antithrombin")
protein C	Inactivates Va and VIIIa
protein S	Cofactor for activated protein C (APC, inactive when bound to C4b-binding protein)
protein Z	Mediates thrombin adhesion to phospholipids and stimulates degradation of factor X by ZPI
Protein Z-related protease inhibitor (ZPI)	Degrades factors X (in presence of protein Z) and XI (independently)
plasminogen	Converts to plasmin, lyses fibrin and other proteins
alpha 2-antiplasmin	Inhibits plasmin
tissue plasminogen activator (tPA)	Activates plasminogen
urokinase	Activates plasminogen

plasminogen activator inhibitor-1 (PAI1)	Inactivates tPA & urokinase (endothelial PAI)
plasminogen activator inhibitor-2 (PAI2)	Inactivates tPA & urokinase (placental PAI)
cancer procoagulant	Pathological factor X activator linked to thrombosis in cancer

• فاکتور فون

• ویلبراند (vWF): یک گلیکوپروتئین بزرگ

با چندین زیر واحد است که در ساختار پلاسمای خون وجود دارد و به طور عمده در اندوتلیوم، مگاکاریوسیتها^{۲۲} و بافت پیوندی ساب اندوتلیال تولید می گردد (شکل ۱-۲).

هر زیر واحد آن شامل ۲۰۵۰ آمینو اسید بوده و شامل دومین های زیر می باشد:

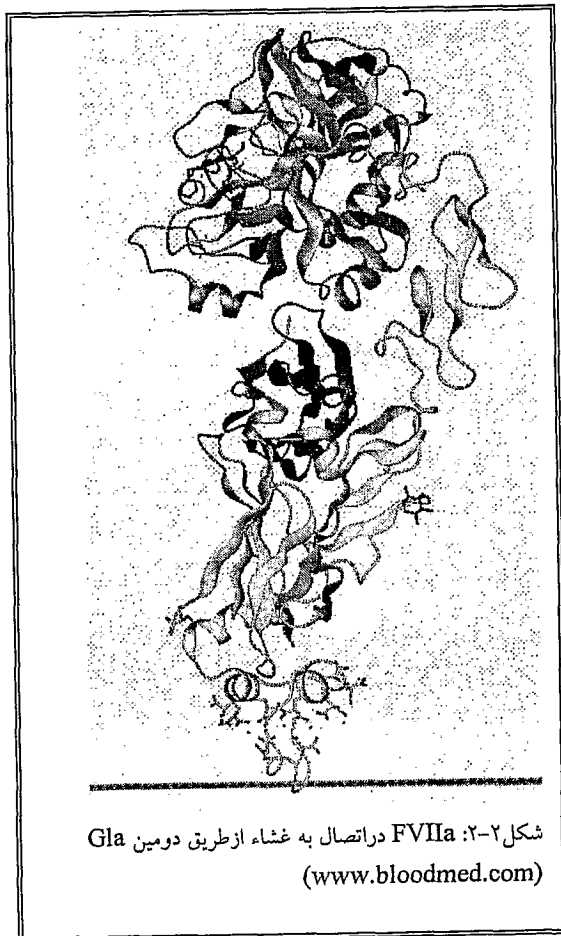
- دومین D β /D3 به فاکتور VIII متصل می شود.
- دومین A1 به گیرنده GPIb پلاکت، هیپارین و احتمالاً کلاژن متصل می شود.
- دومین A3 به کلاژن متصل می شود.
- دومین C1 که در آن تری پتید RGD^{۲۳} به اینتگرین فعال شده پلاکت متصل می شود.

²² Megakaryocyte

²³ Arg - Gly - Asp

- دومین گره سیستئینی در انتهای کربوکسیل پروتئین که با $PDGF^{24}$ ، $TGF\beta^{25}$ و $BHCG^{26}$ پیوند دارد.

این پروتئین یک آنزیم نیست در نتیجه فعالیت کاتالیتیکی نداشته عملکرد اصلی آن اتصال به سایر پروتئینها بخصوص فاکتور VIII است و در جمع شدن پلاکتها در محل زخم نقش مهمی ایفاء می کند [۲۶].

- فاکتور VII ؛ یا proconvertin یکی از پروتئینهای اصلی در آبشار انعقاد و یکی از آنزیمهای خانواده سرین پروتئازها (EC:3.4.21.21) می باشد. ژن فاکتور VII 3.1kp (ID:2155) و روی کروموزوم ۱۳ (13q34) در مجاورت ژن فاکتور X قرار دارد، بندرت عامل بیماری شناخته شده و بصورت مغلوب به ارث می رسد. پیش ساز فاکتور VII از ۹ اگزون تشکیل یافته که اگزون شماره I به دو شکل a و b پپتید سیگنال واگزونهای II و III به ترتیب ناحیه پروپپتید گاما کربوکسی گلوتامیک اسید و ناحیه اسیدهای آمینه حلقوی را

می سازند. اگزونهای IV و V دو دومین EGF واگزونهای VI تا VIII دومین کاتالیک را تشکیل

²⁴ platelet-derived growth factor

²⁵ transforming growth factor- β

²⁶ β -human chorionic gonadotropin